San Francisco - Zícha, Vojta

```
   A                D                A
1. Tak se tak nějak sám světem potloukám,
     D                                  C#mi
   nemůžu říct, že někdy dlouhou chvíli mám,
      D                             A         F#mi
   do San Francisca spěchám, hrozně daleko to mám,
                 D
   někdy přemejšlím jestli dojdu,
          E
   ale nikdy nejsem tak docela sám a sám.

2. Vzpomínám jak doma slunce zapadá,
   vzpomínám jak to mraveniště lidí vypadá,
   a když nedojdu po svejch tak k ní se třeba dám,
   jen abych uviděl ještě tohle město,
   pochybuju o tom ale silně sám.

3. Prvnímu hostinskému ve Frisku dolar dám,
   jen tak aby pochopil, že konečně jsem došel k nám,
   pak dám si nalejt sklínku až do rána budu hrát
   a taky vyprávět jak jsem prošel svět
   a jak se stejně člověk domů vrací rád.

4. Z dlouhý cesty na patách puchejř mám
   vždyť já chci pořád ještě dojít k nám
   teď v dáli vidím světla, je to San Francisca zář
   už abych dorazil a pozdravil
   svýho města, hou,
   toho svýho města známou tvář.
```